

இனிமையான குழந்தைகளே - நான் ஞானத்தின் நறுமணத்தைப் பரப்பும் நறுமணமுள்ள மலராக ஆகி இருக்கிறேனா என்று தங்களது இதயத்தையே கேளுங்கள். எப்பொழுதும் நல்ல நறுமணத்தை பரப்பிக் கொண்டே இருங்கள்.

கேள்வி: எந்த குழந்தைகளினுடைய நிலை மிகவும் போதையுடன் கூடியதாக இருக்கும்? தாண்டி முன்னேறிச் செல்வதற்கான ஆதாரம் என்ன?

பதில்: யார் நல்ல நல்ல மலர்களாக இருக்கிறார்களோ யாருடைய புத்தியில் ஞான மனனம் நடந்து கொண்டே இருக்கிறதோ அவர்களுடைய நிலை மிகவும் போதையுடன் கூடியதாக இருக்கும். ஞானம் மற்றும் யோகத்தின் கல்வி அளித்து நறுமணத்தைப் பரப்பும் குழந்தைகள் மிகவும் மகிழ்ச்சி நிறைந்தவர்களாக இருப்பார்கள். முன்னேறிச் செல்வதற்கான ஆதாரமாவது உண்மையான விட்டில் பூச்சி ஆவது, மாயையின் புயல்களிலிருந்து சதா காக்கப்பட்டு இருப்பது. ஸ்ரீமத்படி நடந்து கொண்டே இருக்க வேண்டும்.

பாடல்: சபையின் உயிரத்தில் விளக்கு ஒலிந்தது.....

ஓம் சாந்தி. உயிருள்ள விட்டில் பூச்சிகள் பாட்டு கேட்டார்கள். விட்டில் பூச்சி என்றாலும் சரி, மலர் என்றாலும் சரி, விஷயம் ஒன்று தான். நாம் உண்மையில் விட்டில் பூச்சி ஆகி இருக்கிறோமா இல்லை சுற்றி வந்து விட்டு சென்று விடுகிறோமா, ஒளியை மறந்து விடுகிறோமா என்பதை குழந்தைகள் அறிந்துள்ளார்கள். நாம் எந்த அளவு மலராக இருக்கிறோம் மற்றும் எந்த அளவு ஞானத்தின் நறுமணத்தைப் பரப்பியுள்ளோம்? நம்மைப் போல யாரையாவது மலராக ஆக்கி உள்ளோமா என்று ஒவ்வொருவரும் அவரது இதயத்தையே கேட்க வேண்டும். ஞானக் கடல் அந்த தந்தை ஆவார் என்பதையோ குழந்தைகள் அறிந்துள்ளார்கள். அவருக்கு எவ்வளவு நறுமணம் உள்ளது. யார் நல்ல மலராக அல்லது விட்டில் பூச்சியாக இருக்கிறார்களோ அவர்களுடையது அவசியம் நல்ல நறுமணம் வெளிப்படும். அவர்கள் எப்பொழுதும் குடியாக இருப்பார்கள் மற்றவர்களையும் தங்களுக்குச் சமமாக மலராக அல்லது விட்டில் பூச்சியாக ஆக்குவார்கள். மலராக இல்லையென்றாலும் மொட்டாக ஆக்குவார்கள். முழு விட்டில் பூச்சிகள் யார் என்றால் உயிருடனிருந்தே இறந்து விடுபவர்கள். பலி ஏறுகிறார்கள் அதாவது ஈஸ்வரிய குழந்தைகள் ஆகிறார்கள். யாராவது ஒரு செல்வந்தர் ஒரு ஏழையின் குழந்தையை தத்து எடுத்துக் கொண்டுவிட்டார் என்றால் அந்த செல்வந்தரின் மடியில் வந்த உடனேயே குழந்தைக்கு அந்த தாய் தந்தை தான் நினைவிற்கு வந்து கொண்டே இருப்பார்கள். பிறகு ஏழையின் நினைவு மறந்து விடும். எனது ஏழை தாய் தந்தையும் இருக்கிறார்கள் என்று அறிந்திருப்பார்கள். ஆனால் செல்வந்தரான தாய் தந்தையை நினைவு செய்வார்கள். ஏனெனில் அவர்களிடமிருந்து செல்வம் கிடைக்கிறது. சந்நியாசி சாது ஆகியோர் கூட முக்தி தாமம் செல்ல வேண்டும் என்பதற்காக சாதனை செய்கிறார்கள். எல்லோரும் முக்திகாகத்தான் புருஷார்த்தம் (முயற்சி) செய்கிறார்கள். ஆனால் முக்தியின் பொருள் புரிந்து கொள்வதில்லை. ஒரு சிலர் ஜோதியுடன் இரண்டறக் கலந்து விடுவோம் என்கிறார்கள். ஒரு சிலர் நிர்வாணம் கடந்து செல்கிறோம் என்று நினைக்கிறார்கள். நிர்வாணதாமம் செல்வதற்கு ஜோதியுடன் கலந்து விடுவது அல்லது ஜோதியில் நிறைந்து விடுவது என்று கூறப்படுவது இல்லை. நாம் தூர தேசத்தில் வசிப்பவர்கள் ஆவோம் என்று கூட நினைக்கிறார்கள். இந்த அசுத்தமான உலகத்தில் இருந்து என்ன செய்யப் போகிறோம்.

யாரை சந்தித்தாலும் இது ஏற்கனவே அமைக்கப்பட்ட நாடகம் ஆகும் என்பதைப் புரிய வைக்க வேண்டும் என்று குழந்தைகளுக்குப் புரிய வைக்கப்பட்டுள்ளது. சத்யகம், திரேதா, துவாபரம் மற்றும் கலியுகம். இது சங்கம யுகம் ஆகும். சத்யகத்திற்குப் பிறகு திரேதாவினுடையதும் சங்கமம் ஆகிறது. அங்கு யுகம் மாறுகிறது. ஆனால் இங்கு கல்பம் மாறுகிறது. மனிதர்கள் நினைப்பது போல தந்தை ஒவ்வொரு யுகத்திலும் வருவதில்லை. தந்தை கூறுகிறார், எல்லோரும் தமோபிரதானமாக ஆகிவிடும் பொழுது கலியுகத்தின் முடிவு ஏற்படும் பொழுது அப்பேர்ப்பட்ட கல்பத்தின் சங்கமத்தில் நான் வருகிறேன். யுகம் முடிவடையும் பொழுது இரண்டு கலை குறைந்து போகிறது. இதுவோ முழுமையாக கிரகணம் ஏற்பட்டு விடும் பொழுது அப்பொழுது நான் வருகிறேன். நான் ஒவ்வொரு யுகத்திலும் வருவதில்லை. இது தந்தை வந்து விட்டில் பூச்சிகளுக்கு புரிய வைக்கிறார். விட்டில் பூச்சிகளிலும் கூட வரிசைக்கிரமமாக இருக்கிறார்கள். ஒரு சிலரோ எரிந்து இறக்கிறார்கள். ஒரு சிலரோ சுற்றி வந்து சென்று விடுகிறார்கள். ஸ்ரீமத்படி நடக்க முடியாமல் இருக்கிறார்கள். எங்காவது ஸ்ரீமத்படி நடக்கவில்லை

என்றால் பின் மாயை துன்புறுத்திக் கொண்டே இருக்கும். ஸ்ரீமத்திற்கு மிகுந்த பாடல் உள்ளது. ஸ்ரீமத் பகவத் கீதை என்று கூறப்படுகிறது. சாஸ்திரங்களோ பின்னால் வந்து எழுதியிருக்கிறார்கள். அச்சமயத்திலோ மனிதர்களின் புத்தி ரஜோ தமோ ஆகியிருக்கும் காரணத்தால் கிருஷ்ணர் துவாபரத்தில் வந்தார் என்று நினைக்கிறார்கள். தந்தை கூறுகிறார், நான் வருவதே எப்பொழுது என்றால் ஆதி சனாதன தேவி தேவதா தர்மத்தின் மனிதர்கள் மறைந்து போய் விடும் பொழுது. ஆனால் நாம் தான் தேவி தேவதா தர்மத்தினராக இருந்தோம் என்பதை மறந்து விடுகிறார்கள். தங்களுடையது இந்து தர்மம் என்று கூறி விடுகிறார்கள். இது கடுமையிலும் கடுமையான தவறு ஆகும். தேவி தேவதா தர்மத்தின் பூசாரிகளாக இருக்கும் பாரதவாசிகளிடம் நீங்கள் எந்த தர்மத்தினர் என்று கேட்டு பாருங்கள்? பின் நாங்கள் இந்து தர்மத்தினர் என்று கூறுவார்கள். அடே நீங்கள் யாரை பூஜிக்கிறீர்கள்? பாரதவாசிகள் தங்கள் தர்மத்தையே அறியாமல் உள்ளார்கள். இதுவும் நாடகத்தில் பொருந்தி உள்ளது. அவ்வாறு மறக்கும் பொழுது தான் மீண்டும் நான் வந்து ஆதி சனாதன தேவி தேவதா தர்மத்தின் ஸ்தாபனை செய்வேன். சத்யுகத்தில் இருப்பதே ஒரு தர்மம் ஆகும். இந்த விஷயங்களை தந்தை வந்து புரிய வைக்கிறார். யார் உலகத்தின் அதிபதியாக இருந்தார்களோ அவர்களே மறந்து விடுகிறார்கள். பின் மற்றவர்களுடைய விஷயம் தான் என்ன?

இந்த ஒரே ஒரு தந்தை தான் வந்து துக்கதாமத்திலிருந்து வெளியேற்றி சுகதாமத்திற்கு அதிபதியாக ஆக்குகிறார். இப்பொழுது நாம் நரகத்திற்கு அதிபதி ஆவோம் என்று நீங்கள் கூறுவீர்கள். உலகமோ தமோபிரதானமாக ஆக வேண்டியே உள்ளது. எல்லோருமே பதீதமாக உள்ளார்கள். அதனால் தான் பாவனமானவர்களுக்கு முன்னால் சென்று வணங்குகிறார்கள். மனிதர்கள் சந்நியாசிகள் ஆகியோரை குருவாக ஆக்குகிறார்கள். ஏனெனில் அவர்கள் பாவனமாக உள்ளார்கள். குரு மூலமாக பாவனமாக ஆகவில்லை என்றால் சத்கதி எவ்வாறு ஆகும் என்று நினைக்கிறார்கள். ஆனால் பின்பற்றுவது இல்லை. குருமார்கள் பின் நீங்கள் எங்கே பின்பற்றுகிறீர்கள், எங்கு தூய்மையாக ஆகிறீர்கள் என்று கூறுவது கூட இல்லை. இங்கோ தந்தை கூறுகிறார், நீங்கள் பாவனமாக நிர்விகாரி ஆகிறீர்கள் என்றால் நீங்கள் என்னை பின்பற்றுபவர்கள் ஆகிறீர்கள். தூய்மையாக ஆவதில்லை என்றால் நீங்கள் பின்பற்றுபவர்கள் அல்ல. உயர்ந்த கதியை அடைய முடியாமல் போய் விடுவீர்கள். சந்நியாசிகள் தூய்மையைப் பின்பற்றுங்கள் இல்லாவிட்டால் தண்டனை வாங்க வேண்டி வரும் என்று கூற மாட்டார்கள். இது தந்தை கூறுகிறார் - ஸ்ரீமத்படி நடக்கவும் இல்லை என்றால் மிகவுமே கதற வேண்டி வரும். அவர்களோ ஆத்மாவில் (நிர்லேப) எதுவும் பதிவதில்லை என்று நினைக்கிறார்கள். ஆனால் கிடையாது. ஆத்மா தான் சுகம் துக்கத்தைப் பார்க்கிறது. இதை யாருமே புரிந்து கொள்வது இல்லை? பாபா திரும்பத் திரும்ப புரிய வைக்கிறார் - குழந்தைகளே குறிக்கோள் மிகவும் உயர்ந்தது ஆகும். இச்சமயம் நீங்கள் துக்கத்தில் இருக்கும் பொழுது (புருஷார்த்தம்) முயற்சி செய்கிறீர்கள். சத்யுகத்தில் நாங்கள் மிகவும் சுகமுடையவர்களாக இருப்போம் என்பதை நீங்கள் அறிந்துள்ளீர்கள். அங்கு நாம் மீண்டும் துக்கதாமத்தில் செல்ல வேண்டி இருக்கும் என்பது தெரிந்திருக்காது. நாம் சுகத்தில் எப்படி வந்தோம் எத்தனை பிறவிகள் எடுப்போம் - எதுவுமே தெரியாது. இப்பொழுது உயர்ந்தவர்களாக இருப்பவர்கள் யார் என்பதை நீங்கள் அறிந்துள்ளீர்கள். நீங்கள் இறைவனின் குழந்தைகளாக இருக்கும் காரணத்தினால் எப்படி இறைவன் நாலேஜ் ஃபுல் ஆவாரோ அதே போல நீங்களும் ஞானம் நிறைந்தவர்கள் ஆகிறீர்கள். இப்பொழுது நீங்கள் இறைவனின் குழந்தை ஆவீர்கள். தேவதைகள் இறைவனின் குழந்தைகள் என்று அழைக்கப்படுவார்களா என்ன? இப்பொழுது நீங்கள் ஈஸ்வரிய குழந்தைகள் ஆவீர்கள். ஆனால் வரிசைக்கிரமமாக உள்ளீர்கள். ஒரு சிலரோ மிகவுமே போதையில் இருக்கிறார்கள். நாங்களோ பாபாவின் வழிப்படி நடந்து கொண்டே இருக்கிறோம் என்று அறிந்திருக்கிறார்கள். எந்த அளவு வழிப்படி நடப்பீர்களோ அந்த அளவு உயர்ந்தவர்களாக ஆவீர்கள்.

தந்தை முன்னால் வந்து குழந்தைகளுக்குப் புரிய வைக்கிறார் - குழந்தைகளே தேக அபிமானத்தை விடுங்கள். தேஹீ அபிமானி ஆகுங்கள். நிரந்தரமாக நினைவு செய்யுங்கள். ஆனால் எப்பொழுதும் நினைவு செய்ய முடியாமல் இருப்பீர்கள். நினைவு வரிசைக்கிரமமாக முயற்சிக்கு ஏற்ப இருக்கும். அதுவும் ரிஸல்ட் (முடிவு) கடைசியில் வெளிப்படும். தந்தை இருப்பதே சுகத்தின் வள்ளலாக! அப்படி இன்றி துக்கமும் தந்தை தான் அளிக்கிறார் என்பதல்ல. தந்தை ஒரு பொழுதும் குழந்தைகளுக்கு துக்கம் கொடுப்பதில்லை. குழந்தைகள் தங்களுடைய தவறான நடத்தையினால் துக்கம் அடைகிறார்கள். தந்தை துக்கம் கொடுக்க முடியாது. கூறுகிறார்கள் - ஹே பகவானே, குழந்தை கொடு, பின் குலம் விருத்தி அடையும். குழந்தைகளை மிகவும் அன்பு செய்கிறார்கள். மற்றபடி துக்கத்தை தங்களது

கம்ங்களினால் தான் அடைகிறார்கள். இப்பொழுதும் தந்தையோ குழந்தைகளை மிகவும் சுகமுடையவர்களாக ஆக்குகிறார். கூறுகிறார் - ஸ்ரீமத்படி நடவுங்கள் என்று. அசுர வழிப்படி நடப்பதால் நீங்கள் துக்கம் அடைகிறீர்கள். குழந்தைகள் தந்தை மற்றும் ஆசிரியர் அல்லது பெரியவர்களுடைய கட்டளையை ஏற்காதிருக்கும் பொழுது துக்கமுடையவர்கள் ஆகிறார்கள். துக்கம் அளிப்பவராக சுயம் தாங்களே ஆகிறார்கள். மாயையினுடையவர் ஆகி விடுகிறார்கள். இறைவனின் வழி உங்களுக்கு இப்பொழுது தான் கிடைக்கிறது. ஈஸ்வரிய வழியின் ரிஸல்ட் 21 பிறவிகள் வரை நடக்கிறது. பிறகு அரை கல்பம் மாயையின் வழிப்படி நடக்கிறார்கள். இறைவன் ஒரே ஒரு முறை வந்து வழி கொடுக்கிறார். மாயையோ அரை கல்பமாக இருக்கவே இருக்கிறது. வழி கொடுத்துக் கொண்டே இருக்கிறது. மாயையின் வழிப்படி நடந்து 100 சதவிகிதம் தூர்பாக்கியசாலி ஆகி விடுகிறார்கள்.

எனவே யாரெல்லாம் நல்ல நல்ல மலர்களாக இருக்கிறார்களோ அவர்கள் இதே குஷியில் எப்பொழுதும் மூழ்கி இருப்பார்கள். வரிசைக்கிரமமாகவோ இருக்கிறார்கள் அல்லவா? ஒரு சில விட்டில் பூச்சிகளோ தந்தையினுடையவராக ஆகி ஸ்ரீமத்படி நடக்க முற்படுகிறார்கள். பெரும்பாலும் ஏழைகள் தான் தங்களுடைய முழு கணக்கையும் எழுதுகிறார்கள். பணக்காரர்களுக்கோ எங்காவது நமது பைசாவை வாங்கி விட கூடாதே என்ற பயம் இருக்கும். பணக்காரர்களுக்கோ மிகவும் கஷ்டம் ஆகும். நான் ஏழைப்பங்காளன் ஆவேன் என்று தந்தை கூறுகிறார். தானம் கூட எப்பொழுதும் ஏழைகளுக்குத் தான் கொடுக்கப்படுகிறது. குசேலரின் விஷயம் ஆகும் அல்லவா? ஒரு பிடி அரிசி வாங்கி அவருக்கு அரண்மனையே கொடுத்து விட்டார். நீங்கள் ஏழை ஆவீர்கள். உதாரணமாக ஒருவரிடம் 25-50 ரூபாய்கள் உள்ளன. அதில் 1-2 அணா கொடுக்கிறார்கள். பணக்காரன் 50 ஆயிரம் கொடுத்தாலும் கூட இரண்டும் சமானமாக ஆகி விடுகிறது. எனவே ஏழைப்பங்காளன் என்று கூறப்படுகிறது. பணக்காரர்களோ எங்களுக்கு நேரம் கிடைப்பதில்லை என்பார்கள். ஏனெனில் முழு நிச்சயம் இல்லை. நீங்கள் ஏழை ஆவீர்கள். ஏழைகளுக்குப் பணம் கிடைப்பதால் குஷி ஆகிறது. இங்கு இருக்கும் ஏழைகள் அங்கு பணக்காரர் ஆகி விடுகிறார்கள் என்று பாபா புரிய வைத்துள்ளார் மற்றும் இங்கு இருக்கும் பணக்காரர்கள் அங்கு மிகவும் ஏழை ஆகி விடுகிறார்கள். ஒரு சிலர் கூறுகிறார்கள் நாங்கள் யக்ஞத்தின் கவனம் கொள்ள வேண்டுமா இல்லை குடும்பத்தைப் பார்த்து கொள்ள வேண்டுமா? பாபா கூறுகிறார் நீங்கள் உங்கள் குடும்பத்தை மிகவும் நன்றாகப் பராமரியுங்கள். நீங்கள் இச்சமயம் ஏழையாக இருக்கிறீர்கள் என்பது நல்ல விஷயம் தான். பணக்காரராக இருந்திருந்தால் தந்தையிடமிருந்து முழு ஆஸ்தி பெற முடியாமல் இருந்திருப்பீர்கள். சந்நியாசிகள் இவ்வாறு கூற மாட்டார்கள். அவர்களோ பைசா பெற்று தங்களுடைய சொத்து அமைத்துக் கொண்டு விடுகிறார்கள். சிவபாபா அவ்வாறு அமைத்து கொள்வாரா என்ன? இந்த வீடு ஆகிய எல்லாமே குழந்தைகளாகிய நீங்கள் தங்களுக்காக அமைத்துள்ளீர்கள். இது யாருடைய சொத்தும் கிடையாது. இதுவோ தாற்காலிகமானது. ஏனெனில் கடைசி நேரத்தில் குழந்தைகளாகிய நீங்கள் இங்கு வந்து இருக்க வேண்டும். நம்முடைய நினைவார்த்தமும் இங்குள்ளது. ஆக கடைசியில் இங்கு வந்து ஓய்வு எடுப்பார்கள். யார் யோகத்துடன் கூடியவர்களாக இருப்பார்களோ அவர்கள் தந்தையிடம் ஓடி வருவார்கள். அவர்களுக்கு உதவியும் கிடைக்கும். தந்தையினுடையது நிறைய உதவி கிடைக்கிறது. நாம் இங்கு அமர்ந்து விநாசத்தைப் பார்க்க வேண்டி இருக்கும் என்பதை நீங்கள் அறிந்துள்ளீர்கள். எப்படி ஆரம்பத்தில் பாபா குழந்தைகளாகிய உங்களை மகிழ்வித்தார். ஆக பின்னால் வருபவர்களுக்கும் உரிமை உள்ளது. அச்சமயத்தில் நாம் வைகுண்டத்தில் அமர்ந்துள்ளோம் என்பது போன்ற உணர்வு ஏற்படும். மிகவும் நெருக்கத்தில் வந்து கொண்டே செல்வீர்கள்.

நாம் யாத்திரையில் உள்ளோம் என்பதையோ புரிந்துள்ளீர்கள். சிறிது காலத்திற்குப் பிறகு விநாசம் ஆகும். நாம் போய் இளவரசர் இளவரசி ஆகி விடுவோம். வித விதமான மலர்கள் உள்ளார்கள். நான் எத்தனை பேருக்கு ஞானத்தின் நறுமணம் அளித்து கொண்டிருக்கிறேன் என்று ஒவ்வொரு குழந்தையும் உணர வேண்டும். யாருக்காவது ஞானம் மற்றும் யோகத்தின் கல்வி அளிக்கிறேனா? யார் சேவை செய்கிறார்களோ அவர்கள் உள்ளுக்குள் மகிழ்ச்சியுடன் இருப்பார்கள். இவர்கள் எந்த நிலையில் இருக்கிறார்கள் என்பதை பாபா தெரிந்து கொண்டு விடுகிறார். இவர்களுடைய நிலை எந்த அளவிற்கு முன்னேறிச் செல்லும் யார் விட்டில் பூச்சியாக ஆகி விட்டிருப்பார்களோ அவர்களுடைய நிலை முன்னேறி செல்லக் கூடியதாக இருக்கும். மாயையின் புயல்களோ வரும். அவற்றிலிருந்து நம்மை காத்துக் கொள்ள வேண்டும் என்று தந்தை புரிய வைக்கிறார். கணவன் மனைவி இல்லறத்தில் இருந்தபடியே தூய்மையாக இருந்து காண்பியுங்கள் என்று சந்நியாசிகள் ஒரு பொழுதும் கூற மாட்டார்கள். அவர்கள் இப்பேர்ப்பட்ட சந்நியாசம் செய்விக்க முடியாது. அவர்களுடையது இருப்பதே துறவற மார்க்கத்தின்

ரஜோ பிரதானமான சந்நியாசமாக! ஹட யோக சந்நியாசமோ மனிதர்கள் மனிதர்களுக்குக் கற்பித்தபடியே வந்துள்ளார்கள். இப்பொழுது இந்த இராஜயோகத்தை பரமபிதா பரமாத்மா வந்து ஆத்மாக்களுக்குக் கற்பிக்கிறார். நான் ஆத்மா என்னுடைய இந்த (ஆத்மா) சகோதரனுக்கு புரிய வைக்கிறேன் என்ற ஞானம் ஆத்மாவிற்கு உள்ளது. எப்படி பரமாத்மா தந்தை ஆத்மாக்களாகிய நமக்கு (குழந்தைகளுக்கு) புரிய வைக்கிறார். நாமும் ஆத்மாக்கள் ஆவோம். பாபா எனக்கு கற்பிக்கிறார். நான் பிறகு இந்த ஆத்மாக்களுக்குப் புரிய வைக்கிறேன். ஆனால் இந்த ஆத்மா தன்மையின் நிச்சயம் இல்லாத காரணத்தினால் தங்களை மனிதன் என்று நினைத்து மனிதனுக்குப் புரிய வைக்கிறார்கள். நானோ ஆத்மாக்களிடம் தான் பேசுகிறேன் என்று தந்தை கூறுகிறார். நானாகிய பரம ஆத்மா ஆத்மாக்களாகிய உங்களிடம் பேசுகிறேன். நாமாகிய ஆத்மாக்கள் கேட்கிறோம் என்று நீங்கள் கூறுவீர்கள். ஆத்மாவிற்கு கூறுகிறோம். இது போல நீங்கள் ஆத்ம உணர்விலிருந்து யாருக்காவது கூறினீர்கள் என்றால் அந்த அம்பு சட்டென்று பதிந்து விடும். சுயம் நீங்களே ஆத்ம அபிமானியாக இருக்க முடியவில்லை என்றால் தாரணை செய்விக்க முடியாது. இது மிகவுமே உயர்ந்த குறிக்கோள் ஆகும். நாம் இந்த உறுப்புக்கள் மூலமாக கேட்கிறோம் என்பது புத்தியில் இருக்க வேண்டும். நான் ஆத்மாக்களிடம் பேசுகிறேன் என்று தந்தை கூறுவார். நாமாகிய ஆத்மாக்கள் சகோதரர்களிடம் பேசுகிறோம் என்று குழந்தைகள் கூறுவீர்கள். நான் ஆத்மாக்களுக்குப் புரிய வைக்கிறேன் என்று தந்தை கூறுகிறார். குழந்தைகளே அசரீரி அதாவது ஆத்ம அபிமானி ஆகுங்கள் என்பது பாபாவின் கட்டளை ஆகும். தேக அபிமானத்தை விடுங்கள். என்னை நினைவு செய்யுங்கள். நான் ஆத்மாவிடம் உரையாடுகிறேன், சரீரத்திடம் அல்ல என்பது புத்தியில் வரவேண்டும். பெண்ணாகக் கூட இருக்கலாம். அவருடையதும் ஆத்மாவிடம் தான் பேசுகிறேன். நாங்கள் பாபாவினுடையவராகவோ ஆகி விட்டோம் என்று குழந்தை களாகிய நீங்கள் நினைக்கிறீர்கள். ஆனால் அப்படி அல்ல. இதில் மிகவும் சூட்சுமமான புத்தி வேலை செய்கிறது. நான் ஆத்மா புரிய வைக்கிறேன் என்பது புத்தியில் வருகிறது. அப்படி இன்றி நான் இன்னாருக்குப் புரிய வைக்கிறேன் என்பதல்ல. இவர் என்னுடைய சகோதரர் ஆவார். இவருக்கு வழி கூற வேண்டும். இந்த ஆத்மா புரிந்து கொண்டு இருக்கிறார். இவ்வாறு உணருங்கள். அப்பொழுது ஆத்மாவிற்கு அம்பு போல பதியும். தேகத்தைப் பார்த்து கூறுகிறீர்கள் என்றால் ஆத்மா கேட்பதே இல்லை.

நான் ஆத்மாவிடம் பேசுகிறேன் என்று முதலிலேயே எச்சரிக்கை கொடுங்கள். ஆத்மாவை ஆண் என்றோ பெண் என்றோ கூறமாட்டார்கள். ஆத்மாவோ தனிப்பட்டது ஆகும். ஆண் பெண் என்பது சரீரத்தின் மீது பெயரிடப்படுகிறது. எப்படி பிரம்மா, சரஸ்வதியை ஆண் பெண் என்பார்கள். சங்கரன் பார்வதியை ஆண் பெண் என்பார்கள். சிவ பாபாவை ஆண் என்றோ பெண் என்றோ கூற மாட்டார்கள். எனவே இது பெரிய குறிக்கோள் ஆகும் என்பதை தந்தை ஆத்மாக்களுக்குப் புரிய வைக்கிறார். பாபாவினுடைய ஆத்மா இவருக்குப் புரிய வைக்கிறார். ஆத்மாவிற்கு இஞ்ஜெக்ஷன் போட வேண்டும். அப்பொழுது தேக அபிமானம் விடுபடுகிறது. இல்லையென்றால் நறுமணம் வெளிப்படுவது இல்லை.சக்தி இருப்பதில்லை. நாம் ஆத்மாவிடம் பேசுகிறோம். ஆத்மா கேட்கிறார். தந்தை கூறுகிறார் நீங்கள் திரும்பிச் செல்ல வேண்டும். எனவே தேவீ அபிமானி ஆகுங்கள். மன்மனாபவ .பிறகு இயல்பாகவே மத்யாஜீ பவ ஆகி விடுகிறது. முக்கியமான விஷயமே மன்மனாபவ என்பதாகும். தந்தையை நினைவு செய்யுங்கள். பகவானை நினைவு செய்யுங்கள் என்றோ எல்லோரும் தான் கூறுகிறார்கள். ஆனால் அறியாமால் உள்ளார்கள். குறிப்பாக இறைவனை நினைவு செய்யுங்கள் என்று கூறுகிறார்கள். கிருஷ்ணரை அல்லது தேவதையை நினைவு செய்ய வேண்டியது இல்லை. மனிதர்களின் புத்தி பிறகு கிருஷ்ணர் பக்கம் இராமர் பக்கம் செல்கிறது. ஆனால் அவர்களோ பகவான் கிடையாது. இப்பொழுது குழந்தைகளாகிய உங்களுக்கு மிகவுமே சூட்சும புத்தி கிடைக்கிறது. அதிகாலை எழுந்து சிந்தனைக் கடலைக் கடைய வேண்டும். பகலில் சேவை செய்ய வேண்டும். ஏனெனில் கர்மயோகி ஆவீர்கள். உறக்கத்தை வென்றவர் ஆகுங்கள் என்றும் எழுதப்பட்டுள்ளது. இரவு விழித்து சம்பாத்தியம் செய்யுங்கள். பகலில் மாயையின் மிகுந்த தொந்தரவுகள் இருக்கும். அமிருதவேளை வாயுமண்டலம் மிகவும் நன்றாக இருக்கும். குறிப்பிட்ட இந்த நேரத்தில் எழுந்து சிந்தனைக் கடலை கடைகிறோம் என்றோ பாபாவிற்கு எழுதுவதே இல்லை.இதில் நிறைய உழைப்பு உள்ளது. உலகிற்கு அதிபதி ஆகிறீர்கள் என்றால் அவசியம் சிறிது உழைப்போ செய்ய வேண்டி இருக்கும். நல்லது.

இனிமையிலும் இனிமையான காணாமல் போய் வெகுகாலம் கழித்து கண்டெடுக்கப்பட்ட குழந்தைகளுக்கு தாய் தந்தை பாப்தாதாவின் அன்பு நினைவுகள் மற்றும் காலை வணக்கம். ஆன்மீகக் குழந்தைகளுக்கு ஆன்மீகத் தந்தையின் நமஸ்காரம்.

தாரணைக்கான முக்கிய சாரம்:

1. ஆத்ம அபிமானி ஆவதற்கான உழைப்பு செய்ய வேண்டும். நான் ஆத்மா ஆத்மாவிடம் (சகோதரன்) பேசுகிறேன். ஆத்மா பேசுகிறது. ஆத்மா இந்த உறுப்புக்கள் மூலமாக கேட்கிறது. இந்த அப்பியாசம் செய்ய வேண்டும்.
2. உயர்ந்த கதியை அடைய வேண்டும் என்றால் பாவனமாக நிர்விகாரி ஆக வேண்டும். உயிருடன் இறந்து முழுமையான விட்டில் பூச்சி ஆக வேண்டும்.

வரதானம்: தனது ஒவ்வொரு செயல் மூலமாக தெய்வீகத் தன்மையின் அனுபவம் செய்விக்கும் தெய்வீக வாழ்க்கை உடையவர் ஆவிராக.

பாப்தாதா ஒவ்வொரு குழந்தைக்கும் தெய்வீகமான வாழ்க்கை அதாவது தெய்வீகமான சங்கல்பம், தெய்வீகமான பேச்சு, தெய்வீகமான கர்மம் செய்யக் கூடிய தெய்வீக மூர்த்திகளாக ஆக்கியுள்ளார். தெய்வீக தன்மை சங்கமயுக பிராமணர்களின் சிரேஷ்ட சிருங்காரம் ஆகும். தெய்வீக வாழ்க்கையுடைய ஆத்மா எந்த ஒரு ஆத்மாவிற்கும் தனது ஒரு செயல் மூலமாக சாதாரண தன்மையிலிருந்து அப்பாற்பட்டு தெய்வீக தன்மையின் அனுபவங்கள் செய்விப்பார். திவ்ய ஜன்மம் உடைய பிராமண உடலின் மூலமாக சாதாரண கர்மம் மற்றும் மனதால் சாதாரண சங்கல்பம் செய்ய முடியாது. அவர்கள் பணத்தை கூட சாதாரண முறையில் காரியத்தில் ஈடுபடுத்த முடியாமல் இருப்பார்கள்.

சுலோகன்: அடைய வேண்டியதை அடைந்து விட்டோம் என்று இதயத்தில் சதா பாடிக்கொண்டே இருந்தீர்கள் என்றால் முகம் மகிழ்ச்சி நிறைந்ததாக இருக்கும்.